

Březen

1.3. proběhlo **obvodní kolo Poetického setkání pro žáky 6. – 9. ročníku**. Zúčastnili se ho žáci: Jan Singer, Matvej Lavrjuk, Nela Franková, Richard Horák a Marek Čtvrtečka. **Lavrjuk, Franková a Čtvrtečka** získali za svou recitaci **zvláštní ocenění**.

1.3. navštívila **II. PrŠ lezeckou stěnu**.

1.3. od 10 hodin proběhla v tělocvičně **canisterapie**, které se zúčastnili žáci **I. B.**

6. 3. od 15 hodin přišla s žáky pobesedovat herečka Jiřina Bohdalová.

7. 3. žáci 2. stupně navštívili komentovanou prohlídku výstavy o Grónsku v Zemědělském muzeu.

Ve středu 7. 3. jsme se s naší třídou vypravili do Zemědělského muzea. V tomto muzeu se totiž konala přednáška o životě v Grónsku.

Přednáškou nás provázel manželský pár, který žije v Grónsku již přes dvacet let. Na začátku přednášky nás pozdravili v grónštině. Bohužel si ten grónský pozdrav už nepamatuji, ale pamatuji si jiná slova. Říkali nám totiž i to, že slovo nanuk znamená v grónštině lední medvěd.

Po krátkém jazykovém okénku se nám manželé blíže představili a vysvětlili nám, proč v Grónsku žijí. Říkali nám mimo jiné i to, že si už zvykli na grónskou zimu natolik, že ji už ani nevnímají.

Pak nám povídali různé zajímavé grónské příběhy, například o malém zlobivém chlapci, který jednou potkal v Grónsku ledního medvěda. A pak nám dali prostor na dotazy. Vyprávěli nám další zajímavosti o životě v Grónsku a nakonec nám pustili pár ukázek grónské hudby. Nejdříve nám pustili pár sborových písní a nakonec jednu moderní popovou píseň s chytlavým textem: "Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj!" Celá přednáška se mi docela líbila. Hlavně proto, že jsem se mohl ulít ze školy, ale i to povídání bylo zajímavé. A ta popová písnička mi pořád zní v hlavě. Ajajaj!

Tomáš Hron, 7. ročník

Beseda o Grónsku se konala 7. března v Zemědělském muzeu. Lidé, kteří to vyprávěli, se jmenovali Jaroslav a Alena Klempířovi. Dozvěděl jsem se, že Grónsko

je největší ostrov světa s 56000 obyvateli. Osahal jsem si tam tulení kůži a srst ledního medvěda. Říkali nám, že lední medvěd je nejnebezpečnější zvíře na světě. Jednou si Klempířovi ustlali ve spacím pytli, kde spali. V noci je vzbudil lední medvěd, ze kterého neměli moc dobrý pocit. Pak jsme si ještě poslechli grónskou hymnu a moderní grónskou hudbu. Nejvíce ze všeho se mi líbila moderní hudba. Říkali nám také, že na jihu Grónska rostou stromy, ale jinak skoro v celém Grónsku žádné stromy nerostou. Naučil jsem se několik slov z grónštiny. Teď si už pamatuju jen jedno, a to kimen, což v překladu znamená pes. V Grónsku žijí i nějací nevidomí lidé, kteří mají své asistenty. Ale jinak je to rozlehlá oblast, která patří k Dánsku. Ještě jsem se dozvěděl, že nanuk znamená v grónštině lední medvěd. Beseda se mi líbila a byla moc krásná.

Marek Čtvrtečka, 10. ročník

Výstavou nás prováděli manželé Klempířovi, Jaroslav a Alena. Výstava byla o Grónsku a o jeho obyvatelích. Dozvěděli jsme se například, jak vypadá Grónská vlajka a že Grónsko má 56 tisíc obyvatel. Bavili jsme se také o historii Grónska, například to, že na něm žili i Vikingové, ale i to jak žilo původní obyvatelstvo, kterým jsou Inuité. Také bylo zajímavé, jak se vůbec manželé Klempířovi spřátelili s původním obyvatelstvem a také jak se dnes v Grónsku žije. Poslechli jsme si také příběhy, které jsou v Grónsku známé. Výstava se mi moc líbila, byla zajímavá a poučná.

Toník Půlkrábek, 10. ročník

Dnes jsme byli na výstavě o Grónsku. Průvodci nám byli manželé Klempířovi, o nich jsem již něco věděl díky videu, které jsme si pouštěli o zeměpisu. Tito lidé žijí zároveň u nás a v Grónsku, takže jsou v tomto ohledu rozhodně velmi povolaní. Klempířovi, mluvili hlavně o historii Grónska od nejdávnějších dob, kdy bylo objeveno Vikingy, až po období, kdy zde působili Moravští bratři. Také nám pověděli jeden skutečný příběh a také jednu pohádku z Grónska. Skončili jsme jednou historkou, ze současnosti a nakonec nám ukázali také několik grónských slov. Jak výstava, tak i přednáška Klempířových, se mi líbily. Dozvěděl jsem se, že v Grónsku působila německá tajná služba, které zde, předpovídala počasí. V padesátých a začátkem šedesátých let zde USA chtěli postavit základnu s balistickými střelami. Z přednášky si nejvíce pamatuji historku o návštěvě dánského misionáře v ČR, který po té v Grónsku hlásal, že mají být Grónané rádi, jakou mají zimu, protože v ČR je mnohem horší. Během návštěvy totiž zažil velmi napínavou jízdu autem v hlubokém sněhu, kdy auto dostalo smyk.

Richard Horák, 9. ročník

Ukazovali nám různé mapy, obrázky ledovce, zvířátka a pouštěli nám písničky. Manželé Klempířovi nám říkali: „že tam bydlí 56 000 obyvatel“. Ještě jsme si představovali, kde leží Grónsko, ukazovali jsme si to na svých hlavách. Učili nás grónská slova. Potom už byl konec a manželé Klempířovi nás pozdravili grónsky.

Jarda Kluch, 10. ročník

Výstava probíhala tak, že jsme si odložili věci, přivítali nás pán s paní, kteří výstavu komentovali, a pak jsme šli do místnosti, kde výstava byla. Nejdříve nám o Grónsku něco řekli a pak nám pustili zvuky zvonů z Grónska a nějaké grónské písničky. Pouštěli nám tam např. grónské vánoční písně nebo současnou grónskou hudbu,

což byla docela sranda. Pak nám ukazovali nějaké věci např. kus tulení kůže nebo grónskou vlajku, o které nám i něco řekli. Nakonec nám přečetli dvě grónské pohádky. Vyprávěli nám své zážitky z Grónska, třeba jak vyhráli jízdu s tažnými psy. Lidi, kterých psi byli, je vyvezli na horu a tam je odpráhli a pustili dolů a pak se s nimi skamarádili, nebo o tom, jak jejich kamarád Grónan byl v Praze. Potom jsme se mohli na něco zeptat. Výstava byla docela zajímavá, nejlepší na tom bylo, to že jsme se čtyři hodiny neučili, ale horší bylo, že jsme skoro celou výstavu stáli.

Kryštof Chábera, 7. ročník

Byli jsme na výstavě Grónska a viděli jsme ledního medvěda a výrobky z kostí. Vyprávěli nám o Grónsku. Eskymáci měli kožichy a lovili zvěř. Jak si pamatuji, tak nanuk je v grónštině lední medvěd a mají to tam hezké, a proto se chci se podívat do Grónska. Zajímá mě, jak se tam žije, co jedí a tak. Líbí se mi jejich výslovnost a taky ta radost, a to mne vždy rozesměje.

Jan Singer, 7. ročník

Včera jsme byli v Zemědělském muzeu na výstavě o Grónsku.

Výstavu připravili manželé Klempířovi, kteří žijí v Grónsku už docela dlouho. Hodně zajímavé je, že v Grónsku byli hodně důležití Moravští bratři, kteří udělali písemnou formu grónštiny a snažili se tam zavést křesťanství. Díky Moravským bratrům je v Grónské hudbě stopa po moravských a českých písních. A i když je Grónsko u Ameriky, je tam evropská hudba. Tu hudbu nám pak i pouštěli a u jedné z jedné písně jsem měla co dělat, abych se nerozbrečela dojetím při pomyšlení na to, jak je úžasné, že v Grónsku zpívají moravský chorál. Zajímavé je, že pan Klempíř, než se stal polárníkem, vystudoval na konzervatoři flétnu a procestoval s ní velkou část světa. Potom nám vyprávěli grónské báje a jednu z nich dokonce zapsala paní Klempířová. Beseda byla dost zajímavá a líbilo se mi, že manželé Klempířovi mají

hodně široký záběr. A hezké bylo, že až po konci besedy jsem se dozvěděla, co jsou, pižmoni, o kterých bylo v jedné báji. Jsou to zvířata podobné turu, s nízkýma nohama, jsou velmi těžcí a jsou prý hodně sociální. Když jsou v ohrožení, tak prý samci vytvoří hradbu a tím ochrání samice a telata.

Nela Franková, 9. ročník

Měli jsme prohlídku výstavy o Grónsku s manželi Klempířovými. Dozvěděli jsme se, že Grónsko je největší ostrov na světě. Je tam velká zima. Musí se tam nosit kožichy. Grónské jídlo je třeba pečená ryba s cibulí. Ale Gróňané pijí Coca-colu, což je strašně sladké, nebo vodu, která roztaje. Dříve tam Vikingové chovali ovce. Beseda se mi moc líbila.

Marika Balunová, 7. ročník

13. 3. od 14 hodin zhlédli **vybraní internátní žáci v KC Vrchlická komentovaný film Postřižiny.**

V tomto školním roce máme projekt k 150. výročí založení Národního divadla. Projekt zahrnuje prohlídku Národního divadla, projektový den se zábavními a dovednostními stanovišti, besedu o generaci ND a prezentaci tříd s různými tématy vztahujícími se k ND.

13., 14. a 15. 3. navštívili **žáci všech tříd komentovanou prohlídku Národního divadla.**

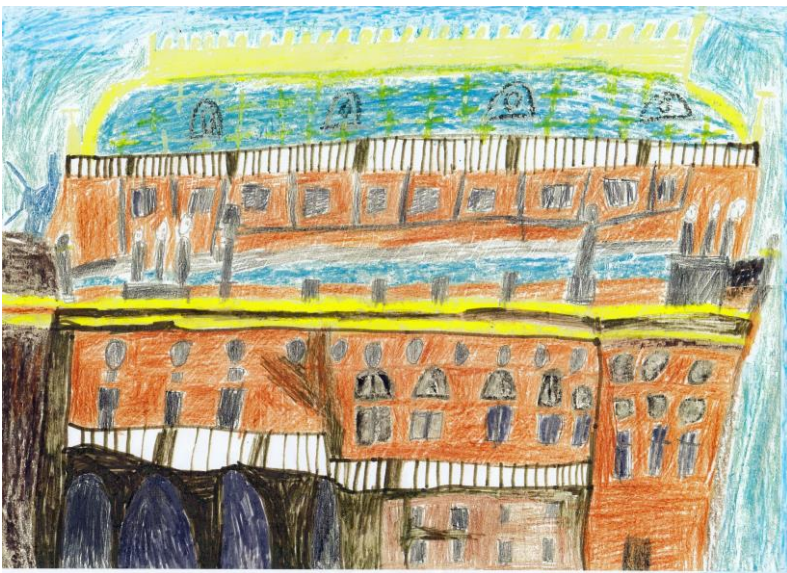
Mohli jsme se podívat až na střechu. Také jsme si mohli osahat různé busty, u kterých byl i nápis v Braillově písmu, který byl u některých bust obráceně. I tak to bylo super.

Kristýna Vrabcová, II. PrŠ

Byli jsme se školou dne 15. 3. v Národním divadle. Prohlédli jsme si různé místnosti. Byli jsme i na střeše. Byly tam busty různých významných osobností na podstavcích, např: první československý prezident T. G. Masaryk, architekti Josef Zítka a Josef Schulz. Taky jsem se pokusil nakreslit Národní divadlo, fotka je dole pod textem.

V divadle se mi moc líbilo a nejvíc se mi líbilo, že jsme byli na střeše.

Jarda Kluch, 10. ročník

Dnes jsme byli v Národním divadle na prohlídce. Paní průvodkyně nám vyprávěla o historii. Byli jsme se podívat v hledišti, potom jsme byli ve sklepě podívat se na základní kameny a potom na terase skoro pod střechou. Prohlídka trvala hodinu. Byla tam velice krásná výzdoba. Mně se to moc líbilo. Národní divadlo je jedna z nejznámějších památek v Praze. Na návštěvě v Národním divadle jsem se dozvěděla hodně zajímavých věcí, nejvíce mě zaujala historie divadla. První zastávkou bylo podzemí, kde byly základní kameny, o kterých jsme se něco dozvěděli a mohli jsme si na ně i sáhnout. Přesný počet základních kamenů už si bohužel nepamatuji, ale vím, že jich bylo docela hodně. Národní divadlo vzniklo v 19. století. Jednou vyhořelo a obnoveno bylo v roce 1883. Nejvíce vyhořelo hlediště s jevištěm. Byli jsme na asi čtyřech nebo pěti zastávkách, ale nejvíce se mi líbila první, třetí a poslední zastávka. Třetí zastávkou bylo hlediště s jevištěm. Na poslední zastávce jsme byli na terase. Na terase se mi moc líbilo, dokonce se mi to líbilo ze všeho nejvíce. Z terasy divadla je krásný výhled na Prahu. Návštěva Národního divadla pro mě byla velmi zajímavá a moc se mi líbila.

Marie Kluchová, 9. ročník

Dnes 14.3, jsme byli na exkurzi v Národním divadle. Exkurze byla až od devíti a já jsem měl být ve tři čtvrtě na devět u divadla, takže jsem vstával déle než obvykle, což bylo dobrý. Když jsme přišli do divadla, tak nás uvítali a řekli nám, kam všude půjdeme. Nejdříve jsme šli do hlediště, kde nám něco celkově o divadle řekli, např. o požáru, ozdobách, oponách, lóžích atd. Pak jsme šli do sklepa. Ve sklepě jsme si mohli prohlédnout zmenšený model Národního divadla a základní kameny, o kterých nám i něco řekli. Ze sklepa jsme se šli podívat do šaten, kde bylo pár soch, na kterých byly nápisy Braillovým písmem, které byly vzhůru nohama. Nakonec

jsme se šli podívat na terasu. Na terase to bylo docela dobrý. Byl tam výhled a dělali jsme si srandu, že z té terasy skočíme, protože se nám už nechtělo jít po schodech. V divadle to bylo docela dobrý, nejvíce se mi líbilo hlediště a další místa, kde jsme si mohli sednout. Nejlepší na tom bylo to, že jsme přišli o tři hodiny ve škole.

Kryštof Chábera, 7. ročník

Dnes jsme byli na prohlídce v Národním divadle. Celá akce mi přišla z časových důvodů velmi uspěchaná. Jelikož jsme však museli svačit až ve škole, tak to ani moc delší být nemohlo. Výsledkem však bylo, že jsem nabyl dojmu, že divadlo je velmi malé a nic tam vlastně není. Čím nechci říct, že by to, co jsem měl příležitost vidět, bylo ošklivé. Náписy v Braillově písmu byly sice podle hlášení spolužáků obráceně, což je celkem ostuda. Avšak byly zde zajímavé fotografie. Závěrem snad jen to, že i přes zápory uvedené výše byla prohlídka docela zajímavá.

Richard Horák, 9. ročník

Ve středu jsme jeli do Národního divadla na exkurzi. Nejdřív jsme navštívili hlediště Národního divadla, také jsme se podívali na výzdobu mezi lóžemi a slyšeli jsme, jak tam nějaký houslista cvičil na housle. Pak jsme se šli podívat na busty a pokračovali jsme pořád dolů do sklepa, kde byly postavené první kameny Národního divadla. Také jsme tam našli kámen, který byl dovezen až z Ameriky. Pak jsme zase šli po schodech nahoru do staré šatny, kde jsme našli napodobeniny starého odpadkového koše a dozvěděli jsme se, proč Národní divadlo vyhořelo. Pak jsme zase šli nahoru a našli jsme místo kde byl vstup i pro vozíčkáře. Potom jsme zjistili, co tam bylo za bustu Václava Havla, a potom jsme prošli starým barem a šli jsme na terasu. Když jsme se podívali na Prahu, šli jsme dolů. Tím skončila exkurze. Moc se mi to líbilo. Nejvíce se mi líbilo hlediště a terasa. Určitě tam také půjdu s rodiči na představení. Užil jsem si to!

Jan Singer, 7. ročník

Asi v devět hodin jsme se sešli s paní průvodkyní, která byla milá a hezky nás divadlem provedla. Zajímavá pro mě byla výzdoba lóží, která se dala ohmatat a byla na ní docela hezká hlava andílka. U základních kamenů byl zajímavý kámen z Chicaga, který sem poslali Češi, kteří žili v Americe. Pak jsme šli do šatny, kde jsou zajímavé kopie původních odpadkových košů, které byly zvláštní tím, že to byly jakoby dva koše v sobě a ten vrchní se dal vytáhnout a vysypat. V Národním divadle je spousta bust různých osobností s ním spojených. U některých z nich jsou braillské popisky, které jsou někdy nalepeny naopak. Z bust mě nejvíc zaujala busta Dany Medřické, kterou mám moc ráda. Je škoda, že jsem si tu bustu nestihla pořádně prohlédnout a vyfotit se s ní.

Prohlídka byla moc zajímavá, ale je škoda, že byla jenom na hodinu. A nestihlo se to víc v klidu a do hloubky.

Nela Franková, 9. ročník

Prohlédli jsme si základní kameny ve sklepě Národního divadla a byli jsme i na střeše, kde se mi moc líbilo.

Daniel Klement, II. PrŠ

Nejdříve jsme byli v hlavním sále Národního divadla, kde se konají všechna představení a potom jsme šli do sklepa, kde mají všechny základní kameny. V hledišti nám paní průvodkyně vyprávěla o historii, ale nejvíc zajímavé mi přišlo

vyprávění, jak Národní divadlo vyhořelo a kolik se toho muselo obnovit. Zaujal mne i ten veliký lustr, hodně váží a má hodně světel. Pak jsme šli na střechu a tam byl nádherný výhled kolem na Prahu. Viděli jsme i Pražský hrad. Prohlídka se mi líbila a jsem rád, že jsem tam mohl být.

Josef Klucho, II. PrŠ

16. 3. Žáci **MŠ, I. – IV. A** a výběr **I. B** zhlédli v **Divadle Spejbla a Hurvínka** představení **Jak s Máničkou šli všichni čerti.**

19. 3. od 11 do 15 hodin navštívili vybraní internátní žáci **Matějskou pouť**.

20. 3. od 13.30 proběhla na pracovně **vernisáž Velikonočního jarmarku**.

21. 3. od 8.30 do 15 hodin se konal ve škole **den otevřených dveří**.

22. března se naši **goalbalisté** zúčastnili v Praze 5 - Butovicích turnaje „O pohár ředitele školy“.

Ve čtvrtek 22. března se v prostorách Gymnázia a Střední odborné školy pro zrakově postižené na Praze 5 uskutečnil XIV. ročník goalballového turnaje "O pohár ředitele školy". Naši žáci, Honza Singer, Amálka Brožová, Adam Široký a Tomáš Partík (SPC) vybojovali v kategorii základních škol 1. místo. Tomáš se navíc stal i nejlepším střelcem turnaje.

Bára Kubálková, vychovatelka

23. 3. MŠ navštívila výstavu Předjaří na Pražském hradě.

23. 3. proběhla ve škole **prezentace sdružení OKAMŽIK**.

26. 3. **MŠ** navštívila **velikonoční trhy** na Staroměstském náměstí.

26. 3. od 14 hodin proběhla v sále školy **beseda s významným popularizátorem vědy v oblasti astronomie a astrofyziky Dr. Jiřím Grygarem**. Besedy se zúčastnili i někteří studenti Keplerova gymnázia a Gymnázia pro ZP v Praze 5-Butovicích. Pan Grygar nazval přednášku, která byla spojena i s promítáním, **Pohledy do nebe**.

Jiří Grygar nám říkal, jak dochází k zatmění Slunce, jak dlouho trvá, nebo mluvil o polovičním zatmění Slunce. Také nám říkal, že ze Slunce se časem stane bílý trpaslík. Když jsou prý hvězdy tlusté, mají kratší život. Mluvil také o červených trpaslících. Vyprávěl o tom, že Pluto už není planeta, že je to vlastně kus skály.

Kryštof Chábera, 7. ročník

Beseda s Jiřím Grygarem se konala včera ve škole Jaroslava Ježka. Dozvěděl jsem se, že Země je jediná planeta, která má 1 měsíc, ale že ostatní planety mají těch měsíců víc. Ještě jsem se dozvěděl, že planeta Země oběhne kolem Slunce za 24 hodin. Proto má den 24 hodin. Pan Grygar také říkal, že Mars je od Země vzdálen 50000000 km. Ještě si pamatuju, že za několik let bude možná na Marsu život. Ale když by se chtěl člověk vydat ze Země na Mars, musel by si vzít kyslík, jídlo a vodu, aby tam přežil. Beseda byla krásná a krásně se mi to poslouchalo.

Marek Čtvrtečka, 10. ročník

Pohledy do nebe

Pan Grygar nám povídal o zatmění Slunce, o hvězdách a o planetách. Také mluvil o tom, že lidé budou jednou létat na Mars, kam si budou muset všechno jídlo a pití vzít s sebou.

Bára Krčmářová, 7. ročník

U nás ve škole jsme měli návštěvu, astronoma pana Jiřího Grygara. Vyprávěl nám o Plutu, že je to trpasličí planetka. Už není zařazena mezi planety.

Marika Balunová, 7. ročník

26.3. Třídy VII.A a II.PRŠ se zúčastnily **komentované prohlídky Chrámu sv. Víta** pořádanou v duchu svátků Velikonoc.

27. 3. od 9 hodin proběhla **pedagogická rada vychovatelů** a od 13 hodin **učitelů**.

28. 3. byl **rozjezd na velikonoční prázdniny**, které trvají do 2. 4.